

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0187/2010

7.6.2010

JELENTÉS

a származékos ügyletek piacáról: jövőbeni szakpolitikai intézkedések
(2010/2008(INI))

Gazdasági és Monetáris Bizottság

Előadó: Werner Langen

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	12
VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	16
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	19

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a származékos ügyletek piacáról: jövőbeni szakpolitikai intézkedések (2010/2008(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Hatékony, biztonságos és stabil származékos piacok biztosítása: jövőbeni szakpolitikai intézkedések” és „Hatékony, biztonságos és stabil származékos piacok biztosítása” című közleményére (COM(2009)0563 és COM(2009)0332),
  - tekintettel a Bizottság „Európai pénzügyi felügyelet” című közleményére (COM(2009)0252),
  - tekintettel a Bizottság a pénzügyi rendszer közösségi makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, rendeletre irányuló javaslatára (COM(2009)0499),
  - tekintettel a tőkekövetelmény-irányelvek módosításáról szóló bizottsági javaslatokra (2006/48/EK és 2006/49/EK),
  - tekintettel a pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikájáról szóló bizottsági közleményre és ajánlásra (COM(2009)0211),
  - tekintettel a fedezeti alapokról és magántőkéről szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó 2008. szeptember 23-i állásfoglalására¹,
  - tekintettel a G20-ak 2009. szeptember 24-i és 25-i pittsburghi határozataira, amelyek szerint „minden szabványos, tőzsdén kívüli származtatott ügyletet tőzsdéken vagy adott esetben elektronikus kereskedési platformokon kell kötni”, és a származékos ügyletekkel kapcsolatos jelenlegi európai, egyesült államokbeli és ázsiai nemzeti jogalkotási fejleményekre,
  - tekintettel az OTC Derivatives Regulators Forum (a tőzsdén kívüli származékos eszközök szabályozóinak fóruma) kereskedési adattárakra vonatkozó, globálisan következetes adatbejelentési szabványok létrehozására irányuló munkájára,
  - tekintettel a CESR-ERGEG harmadik energiapiaci csomagról szóló, Európai Bizottsághoz intézett ajánlására (hiv.: CESR/08-739, E08-FIS-07-04),
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0187/2010),
- A. mivel bár a származékos pénzügyi eszközök igen hasznos szerepet tölthetnek be a gazdaságon belüli pénzügyi kockázatosztás tekintetében, a terméktípustól és a mögöttes

---

¹ HL C 8E., 2010.1.14., 26. o .

eszközosztálytól függően jelentős különbségeket mutatnak a kockázatokra, a működési módokra és a piaci szereplőkre nézve; továbbá mivel a származékos piacok átláthatóságának és szabályozásának hiánya elmélyítette a pénzügyi válságokat,

- B. mivel a vállalkozások számára szükséges, hogy a tevékenységükből eredő kockázatokat a jövőben is célzottan és átlátható árakon tudják saját felelősségi körükben kezelni, és mivel – tekintettel a kis- és középvállalkozások sajátosságaira – a vállalkozásoknak kell felelősséget vállalniuk a kétoldalú származtatott ügyletek esetében fennálló kockázatokért,
- C. mivel a származékos ügyletek kereskedelmének volumene az elmúlt évtizedben világszerte megsokszorozódott, és ezért jelentős mértékben előrehaladt a gazdasági tevékenység és a pénzpiaci termékek egymástól való függetlenedése,
- D. mivel a nemzetközi piacokon forgalmazott származékos ügyletek kezelése érdekében létre kell hozni a nemzetközi együttműködés alapját, minimumként nemzetközi szabványok és a KSZF-ek közötti információcserére vonatkozó szabályok elérésének céljával,
- E. mivel 2009. június végén a tőzsdén kívüli (OTC) ügyletek valamennyi típusának szerződés szerinti értéke 605 milliárd dollárt tett ki, a bruttó piaci értékek, amelyek a piaci kockázatot mérik, 25 milliárd dollárt tettek ki, a bruttó hitelkitettségek pedig, mely figyelembe veszi a bilaterális nettósítási megállapodásokat, 3,7 milliárd dollárt tettek ki; és mivel – tekintettel a túlzott tőkeáttételre, az alultőkésített bankrendszerre és a strukturált pénzügyi eszközökből származó veszteségekre – a származtatott OTC-ügyletek hozzájárultak a nagy piaci szereplők közötti kölcsönös függőség kialakulásához, még szabályozott intézmények esetében is,
- F. mivel a kereskedési volumen elmúlt években lezajlott erőteljes növekedése a mögöttes eszközbe történő tényleges befektetés nélküli kockázatvállalás erősödéséhez és ezáltal jelentős tőkeáttételhez vezetett,
- G. mivel egyes tőzsdén kívüli származékos ügyletek egyre bonyolultabbakká váltak, a partnerkockázatot pedig nem megfelelően értékelték és árazták be, továbbá mivel a származékos piacok jelentős szervezeti hiányosságokat mutatnak és átláthatóságuk nem volt biztosított, ami további szabványosítást tesz szükségessé az eszközök jogi feltételei és gazdasági céljai terén,
- H. mivel a központi szerződő felek (KSZF-ek) elszámolási intézményei szabályozásának a piacok tisztességes és hatékony működésének biztosítása érdekében szavatolnia kell a kereskedési helyszínek megkülönböztetésmentes hozzáférését,
- I. mivel a tőzsdén kívüli ügyletekben nem tisztázott a részt vevő szereplők/felek azonossága és kitettségek mértéke,
- J. mivel sok tőzsdén kívüli származékos piac, nevezetesen a hitelpiaci származékos csereügyletek piaca igen nagy mértékben koncentrált és néhány jelentős vállalkozás piaci erőfölénye jellemzi,
- K. mivel a közelmúlt eseményei, amelyek során pénzügyi spekulánsok használtak fel államadóssághoz kapcsolt hitelpiaci származékos csereügyleteket, több nemzeti

hozamfelár indokolatlanul magas szintjéhez vezettek; mivel ezek az események és gyakorlatok ráirányították a figyelmet arra, hogy átláthatóbbá kell tenni a piacokat és fokozni kell az európai szabályozást a hitelpiaci származékos csereügyletekkel – különösen az államadóssághoz kapcsolódó ügyletekkel – való kereskedését illetően,

- L. mivel ahhoz, hogy a kereskedési adattárak a felügyeleték számára központi szerepet tölthessenek be a származékos piacokon az átláthatóság biztosításában, a felügyeleteknek akadálytalan hozzáféréssel kell rendelkezniük az adattárak vonatkozó adataihoz, és az adattáraknak globális alapon, eszközosztályonként összesíteniük kell a pozíciókra és kereskedésre vonatkozó adatokat,
- M. mivel üdvözli az Európai Bizottság származékos piacok erőteljesebb szabályozásának irányába mutató paradigmaváltását, miután felhagyott azzal az általánosan uralkodó nézettel, hogy a származékos piacokat nem kell tovább szabályozni, mivel azokat elsősorban szakemberek és specialisták használják; ennél fogva további jogalkotásra szólít fel annak érdekében, hogy a származékos termékek piacán ne csak átláthatóságot biztosítsanak, hanem stabil szabályozást is,
- N. mivel Európának mindenre kiterjedő biztosítéki stratégiát kell létrehozni a származékos piacok tekintetében, amelynek figyelembe kell vennie az üzleti végfelhasználók egyedülálló helyzetét, szemben a jelentős piaci szereplőkkel és pénzügyi intézményekkel,
- O. mivel a nem pénzügyi végfelhasználók által alkalmazott származékos ügyletek nagy részében egyedileg vizsgálva nem rejlik rendszerszintű kockázat, és azok többnyire csupán valós gazdasági események fedezetül szolgálnak, és mivel a nem pénzügyi intézmények olyan vállalkozások, amelyek nem tartoznak a MiFID-irányelv hatálya alá (a MiFID-irányelv hatálya alá nem tartozó vállalkozások), úgy mint légitársaságok, autógyártók és árukereskedők, amelyek nem okoztak a pénzügyi piac tekintetében rendszerkockázatot, és amelyeknek a pénzügyi piaci válság sem okozott közvetlenül jelentős károkat,
- P. mivel a rugalmas származékos piacok átfogó biztosítéki szabályozást tesznek szükségessé, amely felöleli mind a központi, mind a kétoldalú elszámolás szabályait;
- Q. mivel azoknak a kis és közepes, nem pénzügyi vállalkozásoknak, amelyek kizárólag fő üzleti tevékenységük során éltek származékos ügyletekkel kockázataik fedezésére, mentességeket kell adni a tőkekövetelményekre vonatkozó klíring és a biztosítékok vonatkozásában, amennyiben bizonyos származékos ügyletek felhasználásának mértéke nem hoz létre rendszerkockázatot (ezeket a mentességeket a követelmények értelmében a Bizottságnak rendszeresen ellenőrizni kell) és amennyiben a tranzakciók volumene és természete arányos és megfelel a végfelhasználó által vállalt tényleges kockázatnak; mivel az egyedi ügyletek területén is biztosítani kell minimumszabványokat, amelyek különösen a származtatott ügyletek biztosítékait és a tőkekövetelményeket érintik;
- R. mivel bizonyos tőzsdén kívüli származékos termékekhez arányos szabályozás szükséges, amikor nem pénzügyi felhasználók alkalmazzák azokat, és mivel legalább a részletes tranzakcióadatokat meg kell adni a kereskedési adattáraknak,
- S. mivel a hitelpiaci származékos csereügyletekkel – amelyek pénzügyi biztosítási termékek

– jelenleg megfelelő szabályozás nélkül kereskednek,

- T. mivel a CESR-ERGEG harmadik energiapiaci csomagról szóló, Európai Bizottsághoz intézett ajánlása (hiv.: CESR/08-739, E08-FIS-07-04) a villamosenergia- és gázpiacok tekintetében testre szabott piaci integritási és átláthatósági rendszer létrehozását ajánlja,
- U. mivel a valamennyi bejelentett intézkedés tekintetében tervbe vett szoros, a G20-ak tagjaival és az USA hatóságaival való globális együttműködés megvalósításának célja az országok közötti felügyeleti arbitrázslehetőségek megakadályozása és az információcserre előmozdítása is,
- V. mivel a klíringközpontokkal járó rendszerkockázat szilárd szabályozási és felügyeleti standardokat és a szabályozók ügyletekre vonatkozó információkhoz való akadálytalan és valós idejű hozzáférését teszi szükségessé,
- W. mivel szükséges, hogy a származékos ügyletek ára megfelelő módon igazodjon a kockázathoz, és mivel a jövőbeni piaci infrastruktúra költségeit a piaci szereplőknek kellene viselni,
- X. mivel az eurózóna egyes országai államkötvényhozamainak fenntarthatatlan szintekig történő közelmúltbeli drámai emelkedése előtérbe helyezte az államadósságon alapuló hitelpiaci származékos csereügylet-szerződésekhez kapcsolódó problémás gazdasági ösztönzőket és egyértelművé tette, hogy az államadóssághoz kapcsolódó spekulatív CDS-kereskedelemre vonatkozó szabályozók és felügyelők felé történő teljeskörű tájékoztatás előírásával és betiltásával meg kell erősíteni a pénzügyi stabilitást és a piac átláthatóságát,
- Y. megjegyzi, hogy az EU valamely pénznemében denominált, mögöttes uniós jogalanyt fedő vagy uniós pénzügyi intézmények részvételével folytatott származékos termékekkel kapcsolatos valamennyi ügyletet klíringközpontokban kell elszámolni, amennyiben mód van rá, és ezeket az EU-ban található, ott engedélyezett és felügyelt, az európai adatvédelmi és egyéb jogszabályok hatálya alá tartozó klíringközpontokban és adattárakban be kell jelenteni; megjegyzi, hogy az új rendeletnek egyértelmű kritériumokat kell megfogalmaznia a harmadik országokban található KSZF-ek és adattárak egyenértékűségének értékelése vonatkozásában a nem az EU-ban klíringelt és ott be nem jelentett kereskedelmi tranzakciók tekintetében,
1. üdvözli a Bizottság azon kezdeményezését, hogy a származtatott ügyleteket és különösen a tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket jobb szabályozás alá vonják, csökkentve ezzel a tőzsdén kívüli származékos piacok által a pénzügyi piacok egészének stabilitására nézve hordozott kockázatok hatásait, és támogatja a származékos ügyletek szerződéseinek jogi szabványosítására (többek között a tőkekövetelmény-irányelvben a működési kockázatra vonatkozó szabályozási ösztönzőkön keresztül), kereskedési adattárak és központi adattárolás alkalmazására, a központi klíringközpontok fokozott alkalmazására és a szervezett kereskedési helyszínek használatára irányuló felhívásokat;
  2. üdvözli az OTC Regulators Forum (ORF – a tőzsdén kívüli származékos eszközök szabályozóinak fóruma) közelmúltbeli munkáját, amellyel a G20-ak tőzsdén kívüli származékos piacok átláthatóságának és megbízhatóságának növelését célzó további intézkedésre irányuló felhívására válaszolt;

3. a kereskedés előtti ügyletek nagyobb átláthatóságát kéri a szervezett kereskedési helyszíneken széles körű használatra engedélyezett valamennyi eszköz vonatkozásában, valamint fokozott kereskedés utáni átláthatóságot kér valamennyi ügylet adattárakba való bejelentésén keresztül, egyaránt szolgálva a szabályozó hatóságok és a befektetők javát;
4. támogatja azt a követelést, amely a jövőben kötelezővé kívánja tenni a pénzügyi intézetek közötti klíring bevezetését minden elszámolható származtatott termék vonatkozásában annak érdekében, hogy javuljon a partnerkockázat értékelése, és támogatja azt a célkitűzést, hogy a jövőben minél több elszámolható származtatott termékkel szervezett piacokon kereskedjenek; olyan ösztönzők biztosítását szorgalmazza, amelyek az elszámolható származtatott ügyletek MiFID által szabályozott kereskedési helyszíneken, vagyis szabályozott piacokon és multilaterális kereskedési rendszerekben való kötését ösztönzik; megjegyzi, hogy az elszámolhatóság fő kritériumát a likviditásnak kell képeznie;
5. felszólít arra, hogy a származtatott ügyletek árai a jövőben jobban tükrözzék a kockázatot, és a jövőbeni piaci infrastruktúra költségeit ne az adófizetők, hanem a piaci szereplők viseljék;
6. úgy véli, hogy a különleges kockázatok fedezéséhez egyedileg kialakított származtatott ügyletek szükségesek, ezért elutasítja az összes származtatott ügylet szabványosításának esetleges kötelezővé tételét;
7. felszólítja a Bizottságot, hogy alkalmazzon differenciált megközelítést a rendelkezésre álló származékos termékek számos típusát illetően, figyelembe véve a különböző kockázati profilokat, a jogos fedezeti célokra történő felhasználás mértékét és a pénzügyi válságban játszott szerepet;
8. megállapítja, hogy a szabályozásnál különbséget kell tenni a felhasználó részére ténylegesen mögöttes kockázattal járó, kockázatkezelési eszközként használt származékos ügyletek és a tisztán spekulatív célú pénzügyi származékos ügyletek között, és a tőzsdén kívüli ügyletekre vonatkozó adatok és konkrét számok hiányára tekintettel problémásnak tartja az elhatárolást;
9. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a származtatott ügyletek teljes mennyisége jelentős csökkentésének lehetőségeit, hogy a mennyiség arányos legyen a mögöttes értékpapírokkal, elkerülve az árjelzések torzulását és csökkentve a piaci integritást érintő kockázatot, illetve a rendszerkockázatot;
10. fontosnak tartja, hogy külön figyelmet fordítsanak azokra a vállalati származtatott ügyletekre, amelyekben pénzügyi intézmény vesz részt partnerként, hogy elkerüljék az ilyen szerződésekkel nem vállalati kockázatbiztosítási, hanem pénzügyi piaci eszközként történő visszaélést;
11. felhív a kockázatkezelésnek és az átláthatóságnak a pénzügyi biztonság növelését szolgáló alapvető eszközönkénti erősítésére, a kockázatvállalásnál fennálló egyéni felelősség egyidejű figyelembevételével;
12. megállapítja, hogy a vállalatokra jellemző sajátos kockázatok fedezéséhez egyedi

származtatott ügyletek szükségesek, hogy ezeket a kockázatkezelés hatékony és az egyéni szükségletekhez igazított eszközeként alkalmazni lehessen;

13. felszólítja a Bizottságot, hogy a központi elszámolásra vonatkozó soron következő jogszabály részeként javítsa a kétoldalú kockázatkezelési szabványokat;
14. úgy véli, hogy a partnerkockázat klíringgel, biztosítékkal, valamint a tőkekövetelmények kiigazításával és egyéb szabályozási eszközökkel csökkenthető; támogatja a Bizottságot abban, hogy magasabb tőkekövetelményeket javasoljon a pénzügyi intézmények számára a központilag nem elszámolható kétoldalú származtatott ügyletek vonatkozásában, a kockázattal arányos megközelítés alapján, figyelembe véve a nettósítás, a biztosíték, a kockázati letét, a napi állományegyeztetések, a letét napi meghatározása, az automatikus biztosítékmozgások és egyéb kétoldalú partnerkockázat-kezelési technikák partnerkockázat-csökkentési hatásait;
15. kéri, hogy azokat a származtatott ügyleteket, amelyek nem felelnek meg az IFRS 39 standard követelményeinek, és amelyeket emiatt nem értékel könyvvizsgáló, a Bizottság által megállapítandó küszöbértéktől kezdődően KSZF-nél történő központi elszámolásnak vessék alá; kéri továbbá, hogy a jobb elhatárolás céljából vizsgálják meg, hogy ezen túlmenően nem pénzügyi vállalkozás a tőzsdén kívüli származtatott ügylet független könyvvizsgáló általi vizsgálatának benyújtásával továbbra is köthet-e kétoldalú szerződéseket;
16. felszólítja a Bizottságot, hogy ruházzon komoly szerepet az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóságra (ESMA) az európai klíringközpontok engedélyezésében, és hasznosnak találja ezeknek ugyanezen hatóság általi felügyeletét, többek között a felügyeleti szakértelem egy szervnél való összpontosulása és amiatt, hogy a KSZF-fel kapcsolatos kockázat határon átnyúló lesz;
17. úgy véli, hogy a KSZF-ek központi banki pénzhez való hozzáférése hatékonyan hozzájárul az elszámolás biztonságához és integritásához;
18. hangsúlyozza, hogy a KSZF-ek nem szervezhetők teljes mértékben a felhasználók által, és kockázatkezelési rendszereik nem állhatnak versenyben egymással, és az elszámolási költségek tekintetében felügyeleti szabályozás szükséges; felszólítja a Bizottságot, hogy jogalkotási javaslatában foglalkozzon ezekkel a kérdésekkel, és terjesszen elő irányítási és tulajdonjogi előírásokat a klíringközpontok tekintetében, többek között az igazgatók függetlensége, a tagság és a szabályozók általi szoros felügyelet vonatkozásában;
19. megállapítja, hogy az olyan kérdésekre vonatkozó közös technikai standardok, mint például a letét kiszámítása és adatcsere-protokollok fontos részét fogják képezni az engedélyezett kereskedési helyszínek KSZF-ekhez való tisztességes és megkülönböztetésmentes hozzáféréseinek; megállapítja továbbá, hogy a Bizottságnak gondosan oda kell figyelnie a versenyre nézve káros technológiai különbségek, megkülönböztető gyakorlatok és a munkafolyamatot gátló akadályok lehetséges kialakulására;
20. a KSZF-ekre irányadó vállalati magatartási kódexeket és hozzáférési szabványokat szorgalmaz a kereskedési helyszínek általi megkülönböztetésmentes hozzáférés biztosítása

érdekében; a kezelendő kérdések közé tartoznak a megkülönböztető árképzési gyakorlatok;

21. támogatja adattárak bevezetését valamennyi származtatott pozíció vonatkozásában, ideális esetben eszközosztályonként megkülönböztetve, és az ESMA irányításával történő szabályozás és felügyelet mellett; követeli továbbá, hogy a versenytorzulások elkerülése érdekében állapítsanak meg kötelező eljárási szabályokat a tagállamokban való egységes értelmezéshez, és hogy vitás ügyekben az ESMA-t illesse meg a végső döntés joga; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok valós időben férjenek hozzá az illetékességi területükön székhellyel rendelkező piaci résztvevőkre vonatkozó, adattárakban lévő rendezett adatokhoz, továbbá az illetékességi területükön esetleg felépülő, potenciális rendszerkockázatra vonatkozó adatokhoz, illetve az összes adattárból származó összevont adatokhoz, ideértve a harmadik országokban lévő adattárakban tárolt adatokat is; megjegyzi, hogy az adattárak által nyújtott szolgáltatásokat átláthatóan kell beárazni, tekintettel közszolgáltatás jellegű feladatukra;
22. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a nemzetközi szinten kidolgozás alatt álló szabványokkal összeegyeztethető jelentési szabványokat minden származtatott termékre, biztosítsa ezek továbbítását a központi kereskedési adattárba, a KSZF-ekhez, tőzsdékhez és pénzügyi intézményekhez, és tegye lehetővé, hogy az ESMA és a nemzeti szabályozó hatóságok, illetve amennyiben szükséges, az ESRB lehívhassa az adatokat;
23. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki intézkedéseket annak érdekében, hogy a szabályozó hatóságok pozíciós határértékeket szabhassanak meg, és így kivédhessék a nemkívánatos áringadozásokat és spekulációs buborékokat;
24. különösen kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nem tőzsdén kötött valamennyi származtatott ügylet értékelését független és átlátható módon hajtsák végre, megelőzve az összeférhetlenségeket;
25. szükségesnek tartja valamennyi technikai részlet alapos tisztázását – szoros együttműködésben a nemzeti szabályozókkal –, különösen a pénzpiaci termékek és a nem pénzpiaci termékek szabványait és megkülönböztetését illetően, és üdvözli, hogy a Bizottság máris hozzálátott ehhez a feladathoz; kéri a Bizottságtól, hogy már korai szakaszban működjön együtt a Tanáccsal és a Parlamenttel;
26. támogatja az Európai Bizottság azon szándékát, hogy elfogadott európai szabványok alapján KSZF-eket hoz létre, amelyeket az ESMA felügyel; kéri, hogy a piaci kulcsszereplőknek ne legyen döntő befolyásuk a KSZF-ek irányítására és kockázatértékelésére, viszont legyenek benne a kockázatkezelési tanácsban; ezenkívül, véleménye szerint javaslatot kell tenni olyan mechanizmusokra, amelyek hasznosan járulnak hozzá a kockázatkezelési folyamathoz;
27. kitarthat, hogy szabályozási szabványokra van szükség annak biztosítására, hogy a KSZF-ek kockázatok szélesebb köre tekintetében rugalmasak maradjanak, ideértve több szereplő nemfizetését, pénzügyi eszközök hirtelen eladását és a piaci likviditás gyors csökkenését;
28. úgy véli, hogy a származtatott ügyletek osztályai meghatározásának, a KSZF-ek , az

átláthatóságot biztosító adattárak és a tőkekövetelménynek létrehozásának, a független kereskedési helyszínek kialakításának, illetve a meglévő tőzsdék felhasználásának, a kkv-kre vonatkozó kivételek meghatározásának, a technikai részleteknek a nemzeti szabályozó hatóságok, a nemzetközi intézmények és a leendő európai felügyeleti hatóság, az ESMA közötti szoros egyeztetéssel kell megtörténnie;

29. ezért világos magatartási szabályokat és szükséges kötelező szabványokat kér a KSZF-ek felállítása (felhasználók bevonása), döntési folyamatai és kockázatkezelési rendszerei tekintetében; támogatja a Bizottságnak azt a szándékát, hogy a klíringközpontok szabályozása céljából rendeletet terjeszt elő;
30. támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy a kis- és középvállalkozások kétoldalú származékos ügyleteire vonatkozóan mentességeket és alacsonyabb tőkekövetelményeket állapít meg, amennyiben a kockázatok fedezve vannak, a származékos ügyletek aránya nem számottevő a kkv-k mérlegében és a származékos ügyletek felhasználásának mértéke nem hoz létre rendszerkockázatot;
31. kéri, hogy elsődlegesen a hitel-nemfizetési csereügyleteket vonják független központi klíring alá, és hogy a lehető legtöbb származékos ügyletet központilag, KSZF-eken keresztül kössék; úgy véli, hogy a származékos ügyletek kumulálódó kockázatokkal járó egyes típusait adott esetben csak bizonyos feltételekkel szabadna engedélyezni vagy eseti alapon akár meg is kellene tiltani; úgy véli, hogy elegendő tőkét és tartalékot kell előírni a hitel-nemfizetési csereügyletek hitelesemény esetében történő fedezésére;
32. felszólítja a Bizottságot, hogy sürgősen és alaposan vizsgálja meg a tőzsdén kívüli származékos piacok koncentrációjának szintjét, különösen a hitel-nemfizetési csereügyletek terén, biztosítva, hogy ne álljon fenn a piaci manipuláció kockázata és összeférhetlenség;
33. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy a pénzügyi stabilitás és az árak átláthatóságának biztosítása érdekében terjesszen elő megfelelő jogalkotási javaslatokat a származékos termékek fedezetlen eladásával járó ügyletek szabályozása céljából; úgy véli, hogy ennek megvalósulásáig a hitel-nemfizetési csereügyleteket egy európai KSZF-en keresztül kellene lebonyolítani a partnerkockázat mérséklése, az átláthatóság növelése és a teljes kockázat csökkentése érdekében;
34. kéri, hogy a hitel-nemfizetési csereügylet-védelem csak a mögöttes kötvénykitettségek bemutatása és bizonyítása után legyen esedékes, és ennek a kitettségnek az összegére korlátozódjon;
35. úgy véli, hogy minden olyan származékos pénzügyi terméket, amely érinti az EU államháztartásait (beleértve a tagállamok államadósságait és a helyi közigazgatások mérlegeit) szabványosítani kell és tőzsdén vagy más szabályozott kereskedési helyszínen kell forgalmazni, előmozdítva a származékos piac nyilvános átláthatóságát;
36. kéri az olyan mögöttes hitel nélküli, tisztán spekulatív hitel-nemfizetési csereügyletek megtiltását, amelyek a nemfizetésre spekulálnak és ezáltal a hitel-nemfizetési biztosítások mesterséges drágulásához vezetnek, és ennek következtében a tényleges nemfizetések miatt rendszerkockázatok erősödéséhez vezethetnek; kéri, hogy legalább az értékpapírok

és származékos ügyletek fedezetlen eladásaira állapítsanak meg hosszabb tartási időt; kéri a Bizottságtól a származékos ügyletek, és különösen a hitel-nemfizetési csereügyletek tekintetében a kockázatra vonatkozó felső határértékek megvizsgálását és ezeknek a nemzetközi partnerekkel való egyeztetését;

37. úgy véli, hogy a Bizottságnak meg kellene vizsgálnia a pozíciós határértékek piaci manipuláció leküzdése céljából történő használatát, leginkább azon a ponton, amikor a szerződés a lejáráthoz közeledik (squeeze és corner); megállapítja, hogy a pozíciós határértékeket inkább dinamikus szabályozási eszköznek kell tekinteni, mintsem abszolút szabálynak, és ezeket szükség esetén az ESMA által megszabott iránymutatást követve a nemzeti felügyeleteknek kellene alkalmazniuk;
38. kéri, hogy az ESMA által meghatározandó küszöb feletti, akár pénzügyi, akár nem pénzügyi intézmény által szerzett minden származékos pozíciót KSZF-en keresztül kelljen központilag elszámolni;
39. kéri, hogy a származékos ügyletek tervezett szabályozása vessen gátat a nyersanyagokkal és mezőgazdasági termékekkel folytatott tisztán spekulatív ügyleteknek, és hogy határozzanak meg szigorú pozíciós korlátokat, különösen ha azok hatással lehetnek az alapvető élelmiszerek és az üvegházhatásúgáz-kibocsátási egységek árára a fejlődő országokban; kéri, hogy az ESMA-t és az illetékes hatóságokat ruházzák fel hatáskörökkel, hogy hatékonyan meg tudjanak birkózni a származékos piacok működési zavaival, pl. a hitel-nemfizetési csereügyletek fedezetlen eladásának ideiglenes megtiltásával vagy a származtatott ügyletek fizikai kiegyenlítésének előírásával és pozíciós határértékek megszabásával egyes piaci szegmensekben a kereskedők nemkívánatos koncentrációjának elkerülése érdekében;
40. kéri, hogy a származékos ügyletekre vonatkozó jövőbeni jogalkotási javaslatok funkcionális megközelítést kövessenek, amely szerint a hasonló tevékenységek azonos vagy hasonló szabályok hatálya alá tartoznak;
41. hangsúlyozza a származékos ügyletekre vonatkozó európai szabályozás szükségességét; felszólítja a Bizottságot, hogy a lehetőleg egységes és nemzetközileg összehangolt szabályozás érdekében amennyire csak lehet, hangolja össze az eljárást Európa partnereivel; hangsúlyozza a nem megfelelő összehangolás miatti szabályozási arbitrázs elkerülésének fontosságát;
42. szorgalmazza az ágazati kezdeményezések támogatását és értékük elismerését, mivel ezek egyes esetekben éppolyan célszerűek lehetnek, mint a jogalkotási intézkedések, és kiegészíthetik azokat;
43. összetartó megközelítést szorgalmaz Európában az egyes pénzügyi központok erősségeinek kihasználása érdekében, és szorgalmazza, hogy élve az e válság kínálta lehetőséggel, tegyenek további lépéseket a hatékony európai pénzügyi piac integrálása és fejlesztése felé;
44. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy 2010 közepéig jogalkotási javaslatokat terjeszt elő a klíringközpontokra és a kereskedési adattára vonatkozóan, és a technikai részleteket időben megvitatja valamennyi nemzeti és uniós szintű intézménnyel, különösen a

Tanáccsal és a Parlamenttel mint jogalkotókkal;

45. üdvözli, hogy a Bizottság a hitel-nemfizetési csereügyletre vonatkozó jogalkotási javaslatokat kíván benyújtani;
46. hangsúlyozza, hogy a piac valamennyi szereplőjével együttműködve rendszeresen értékelni kell a jövőbeli jogszabályok hatékonyságát, és szükség esetén ki kell igazítani a szabályozói rendelkezések szövegét;
47. kéri az állásfoglalás mielőbbi végrehajtását;
48. megállapítja, hogy nem csak a nyersanyagok és mezőgazdasági termékek kereskedelme, hanem a kibocsátáskereskedelem tekintetében is biztosítani kell a piac átlátható működését és a spekulációk visszaszorítását; ezzel összefüggésben kéri az egyes termékekre vonatkozó, kockázaton alapuló felső határértékek megvizsgálását;
49. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, a nemzeti szabályozó hatóságoknak és az Európai Központi Banknak.

INDOKOLÁS

Bevezetés

Az Európai Bizottság 2009. július 3-i (COM(2009)332 végleges) és 2009. október 20-i (COM(2009)563 végleges) közleményében foglalkozott a hatékony, biztonságos és stabil származékos piacok biztosítása érdekében tervezett jövőbeni szakpolitikai intézkedésekkel. Ennek keretében a Bizottság hangsúlyozta, hogy a származékos ügyletek fontos szerepet töltenek be a gazdaságban, mivel használatukkal a gazdasági tevékenységgel járó kockázatok átruházhatók a kockázatot nem vállaló gazdasági szereplőkről az azokat vállalókra. Amint arra a Bizottság rámutatott, különösen a tőzsdén kívüli (OTC) származékos ügyletek járultak hozzá a pénzügyi zavarokhoz, hiszen lehetővé tették a tőkeáttétel fokozását, és egyre nagyobb függőséghez vezettek a piaci szereplők között.

A bázeli Nemzetközi Fizetések Bankja 2009. decemberi adatai szerint a különböző kategóriájú, tőzsdén kívüli származékos ügyletek teljes volumene elérte a 605 milliárd dollárt, a tőzsdéi származékos ügyletek névértéke pedig a 425 milliárd dollárt. Ez a volumen az elmúlt évtizedben drámai mértékben nőtt. Joggal merülhet fel a kérdés, hogy szükséges és ésszerű-e a pénzügyi termékek ilyen mértékű felfutása. Az Európai Bizottság ezért 2009. júliusában négy kiegészítő eszközre tett javaslatot, „amelyekkel csökkenthetők a tőzsdén kívüli származékos piacok pénzügyi stabilitásra gyakorolt negatív hatásai”.

A javasolt szakpolitikai intézkedések a De Larosière-jelentésen, az Európai Tanács 2009. júniusi következtetésein és a G20-ak 2009. második felében elfogadott határozatain alapulnak. A Bizottság lényegében négy intézkedési területet javasol:

- a származékos ügyletekkel kapcsolatos szerződések szabványosításának fokozása,
- kereskedési adattárak használata,
- átállás a központi szerződőfél-klíringközpontok alkalmazására (KSZF-klíring),
- a szervezett kereskedési helyszínek fokozott használata.

Az Európai Bizottság általános paradigmaváltást szorgalmaz eddigi pénzpiaci politikájához képest. El kíván távolodni attól a hagyományos nézettől, hogy a származékos ügyletek szakértők által használt pénzügyi eszközök, amelyek esetében könnyített szabályozás is elegendő, és olyan jogi szabályrendszert javasol, amely mindenekelőtt növeli az átláthatóságot és lehetővé teszi a piaci szereplők számára a kockázatok megfelelő beárazását. Ennek eredményeként a javasolt intézkedések a származékos piacokat az uralkodó, tőzsdén kívüli kétoldalú klíringtól a központosítottabb klíring és kereskedés felé mozdítják el.

A származékos ügyletek szerepe és jelentősége

A származékos ügyletek olyan pénzügyi szerződések, amelyek értéke egy alapul szolgáló eszköz értékéből – például egy termék árából, részvényárból, árfolyamból vagy kamatszintből – származtatható, és amelyek egy szerződő félnek egy előre meghatározott esemény bekövetkeztekor fizetnek vagy vételi, illetve eladási jogot biztosítanak. A származékos ügyleteket a múltban pénzintézetek és vállalkozások (nem pénzügyi intézmények) használták kockázatbiztosításra vagy spekulációs célokra. A leggyakoribb származékos ügyletek a tőzsdei határidős ügyletek (futures), a hitel-nemfizetési csereügyletek (Credit Default Swaps, CDS), az opciók és a certifikátok. A hitel-nemfizetési csereügyletek kompenzációt biztosítanak hitelnemfizetés esetén. A bázeli Nemzetközi Fizetések Bankja adatai szerint a pénzpiaci válság kezdete óta az előző évekhez képest különösen a spekulatív CDS-ügyletek száma csökkent. 2009 júniusának végén a kint lévő CDS-ek névértéke 36 milliárd dollár volt. Ebben jelentős szerepe volt annak, hogy a piaci szereplők és különösen a legfontosabb kereskedők egyre gyakrabban éltek az ellenirányú pozíciók nettósításával. A pénzintézetek közötti ügyletek csökkenő névértékével szemben a kereskedők és nem pénzügyi ügyfelek közötti kint lévő névérték több mint kétszeresére emelkedett. Összességében megállapítható, hogy a származékos ügyleteket vagy a bank piaci kockázatának kezelésére vagy kereskedelmi célokra használják. Eredményhatékony pénzügyi eszközökként osztályozzák őket, és kezdetben a kereskedés időpontja alapján piaci áron könyvelik őket. Az ezt követő kamatnövekedést és a kifizetett felárak és a kapott csökkentések amortizációját a tényleges kamatlábak alapján, kamatbevételként könyvelik el. A kereskedés időpontját követően a származékos ügyleteket valós értéken átértékelik.

A bizottsági javaslatok értékelése

A Bizottság javaslatainak célja

- a csalás kockázatának csökkentése,
- a működési kockázat csökkentése,
- az átláthatóság növelése és
- a piac integritásának és felügyeletének javítása.

Ezeket az előadó maradéktalanul támogatja. A központi szerződő felekre vonatkozó közös biztonsági, szabályozási és üzemeltetési szabványok megállapítását célzó egyes előírások, a kétoldalú klíringgel elszámlolt ügyletek biztosítékai, a kétoldalú klíringgel elszámlolt ügyletekre előírt magasabb tőkekövetelmények, valamint a szabványos ügyletek központi szerződő fél (KSZF) segítségével történő központi klíringjének előírása a pénzintézetek számára szintén támogatható javaslatok. A szabályozási keretbe beletartozik a szerződési

feltételek és az ügyletek feldolgozásának szabványosítása is. Az átláthatóság fokozása érdekében a piaci szereplőket kötelezik, hogy a nem KSZF-eken keresztül elszámolt pozíciókat és ügyleteket kereskedési adattárakban tartsák nyilván, amelyeket szintén szabályoznak és felügyelnek. A szabványos származtatott ügyletek esetében előírják a tőzsdén vagy más szervezett kereskedési helyszíneken zajló kereskedést. A pénzügyi piacokat szabályozó irányelvek valamennyi származékos piacra, köztük a származékos áruügyletekre vonatkozó átdolgozása a kereskedés átláthatóságának növelését célozza. A piaci visszaélésekről szóló irányelv módosításával a piaci visszaélések hatálya a származtatott ügyletekre is kiterjed, és a szabályozó hatóságok számára lehetővé válik, hogy pozíciós határértékeket határozzanak meg.

A vállalkozások származékos ügyletei és a banki származékos ügyletek eltérő kezelése

A pénzpiactól eltérően az energia- és az árukereskedelemben sok különböző vállalkozás vesz részt. A nagy piaci szereplők (energiaipari vállalkozások, ipari nagyfogyasztók, olajtársaságok, vegyipari vállalkozások, légitársaságok és bankok) mellett kisebb kereskedelmi partnerek is jelen vannak a piacon, így például városi közművek, elosztóvállalatok és önálló energiakereskedők.

A vállalkozások származékos ügyletei nem okoznak jelentős rendszerszintű kockázatot a pénzpiacokon, ellentétben a tisztán pénzpiaci termékekkel, amelyekkel a kereskedelmi bankok kereskednek. A pénzpiaci termékek jelentős mértékben különböznek a vállalkozások termékeitől. Míg a tőkepiacon értékpapírokkal és pénzügyi eszközökkel, például határidős ügyletekkel és opciókkal kereskednek, a vállalkozások származékos piaca fizikailag létező árukon alapul, és ezek határozzák meg az árképzést. E termékek piaci ára alapvető árképző tényezőkre épül (például az erőművek kapacitása, az időjárás, a fogyasztói magatartás, a nyersanyagok rendelkezésre állása és ára), amelyek teljes mértékben eltérnek a pénzpiaci árképző tényezőktől. A vállalkozások származékos ügyletei esetében nem jelennek meg a magánbefektetők mint piaci szereplők.

Az értékelés, az átláthatóság és a partnerkockázat tekintetében igen fontos a tömegtermékek és az egyedi termékek közötti különbségtétel. A származékos ügyletekkel sokszor túl alacsony áron kereskedtek, mert nem becsülték fel helyesen a kockázatokat. Ennek során a bankok szisztematikusan figyelmen hagyták a kockázatokat vagy saját hozzájárulás nélkül továbbadták őket.

A vállalkozások származékos ügyleteinek sajátos jellege

A származékos piacok jobb és szigorúbb szabályozásához figyelembe kell venni a vállalkozások sajátos helyzetét, amelyek rá vannak utalva arra, hogy pénzügyi és működési kockázataikat kedvező feltételekkel, testre szabottan továbbra is származékos ügyletekkel biztosítsák. A nem pénzügyi vállalkozások ezekkel a pénzügyi eszközökkel biztosítják árfolyam-, kamat- és nyersanyag-kockázataikat. Ez a nem spekulációs célokat szolgáló biztosíték elősegíti a foglalkoztatáshoz és a beruházásokhoz szükséges stabilitást és növekedést. A javasolt szabályozás a vállalkozások kockázatainak fedezése tekintetében nem eredményezhet érezhető romlást. Bár a származékos ügyleteket a jövőben piacorientáltabban

kell beárzni, a vállalkozások likviditását nem szabad korlátozni. Mivel a vállalkozások likviditáshoz való hozzáférése nem azonos a bankokéval, a túl magas biztosítékok megnövekedett hitelszükségletet eredményezhetnek, amely nem terhelheti meg túlzott mértékben a vállalkozásokat, különösen a kis- és középvállalkozásokat. Mivel a vállalkozások származékos ügyletei a pénzügyintézetek származékos ügyleteivel szemben nem járultak hozzá jelentős mértékben a pénzügyi válsághoz, e téren feltétlenül szükség van a differenciált megközelítésre.

A bizottsági javaslatokból levont következtetések

A bizottsági javaslatok messzemenően támogatandók. Az előadó emellett úgy véli, az alábbiakra külön figyelmet kell fordítani:

- A származékos ügyletek árának a jövőben jobban kell tükrözniük a kockázatot, és a jövőbeni piaci infrastruktúra költségeit nem az adófizetőknek, hanem a piaci szereplőknek kell viselniük.
- A központi szerződő felek (KSZF-ek) és kockázatkezelési rendszereik nem finanszírozhatók a felhasználók által és versenyezhetnek egymással.
- Valamennyi származékos ügylet tekintetében bejelentési szabványokat kell meghatározni annak érdekében, hogy biztosított legyen a központi kereskedési adattárba való továbbításuk.
- A kétoldalú származtatott ügyletek esetében különösen a kis- és középvállalkozások tekintetében engedélyezni kell a mentességeket és az alacsonyabb tőkekövetelményeket.
- A CDS-ügyleteket független központi klíring alá kell vonni, és kumulálódó kockázatok esetén esetlegesen csak bizonyos feltételekkel lehet engedélyezni vagy egyes esetekben akár meg is lehet tiltani.
- A nemzeti szabályozó hatóságoknak hozzáférést kell biztosítani a kereskedési adattárakhoz.
- Az Európai Unió belüli és harmadik országbeli központi klíringközpontok engedélyezéséhez hatáskört kell biztosítani az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóságnak (ESMA).

A nemzeti szabályozó hatóságok és az ESMA közötti együttműködés optimalizálása érdekében fokozatos lépéseket kell tenni.

28.4.2010

VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Gazdasági és Monetáris Bizottság részére

a származékos ügyletek piacáról: jövőbeni szakpolitikai intézkedések
(2010/2008(INI))

Előadó: Eva Joly

JAVASLATOK

A Fejlesztési Bizottság felhívja a Gazdasági és Monetáris Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel a volatilitásnak katasztrofális következményei vannak a fejlődő országokban élő szegényekre nézve, akik világszerte a mezőgazdasági árutermelők és fogyasztók jelentős részét alkotják, és nincs hozzáférésük a kockázatkezelést szolgáló pénzügyi szolgáltatásokhoz vagy pénzügyi mechanizmusokhoz,
- B. mivel a FAO tanulmányai szerint egy tipikus háztartás költségvetésében az élelmiszerre fordított költségek aránya egy ipari országban 10–20% körül mozog, míg a legkevésbé fejlett országokban (LDC-országok) 60–80%-ot tesz ki,
- C. mivel a mezőgazdasági piacokon volatilitást gerjesztő árukkal kapcsolatos spekulációk megnehezítik a belföldi mezőgazdasági termelés újjáépítésére szolgáló innovatív beruházások finanszírozását a nettó élelmiszerimporttól függő országokban;
  1. miközben elismeri a származékos ügyletek pozitív szerepét fedezeti célból történő felhasználásuk esetén, aggodalmának ad hangot a pénzügyi befektetők a mezőgazdasági termékpiacokon tapasztalható növekvő térnyerésének káros hatásaival kapcsolatban, mivel az intézményi befektetők a termékeket a portfólió-diverzifikáció biztosítására szolgáló alternatív pénzügyi eszköznek tekintik;
  2. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági termékekkel kapcsolatos spekuláció a legszegényebbeket érinti a legsúlyosabban; különösen arra emlékeztet, hogy az áringadozásoknak negatív makroökonómiai hatásai vannak az élelmiszert importáló országokra, amelyek fizetési mérlege romlik, és az ilyen ingadozás még eladósodottságuk

szintjét is súlyosbítja; arra is emlékeztet, hogy a fejlődő és legkevésbé fejlett országok közül sokan nagyban a nyersanyagok vagy mezőgazdasági termékek kivitelére támaszkodnak annak érdekében, hogy devizához jussanak; úgy véli, hogy ezért a származékos ügyletek szabályozatlan kereskedelme súlyos fenyegetést jelent mind a biztonság, mind a mezőgazdasági termelés számára, amit kezelni kell;

3. sürgeti a Bizottságot, hogy foglalkozzon az árutőzsdei származékos eszközök élelmezésbiztonságra gyakorolt hatásával, figyelemmel arra, hogy a pénzügyi befektetőktől folyamatosan áramlik a spekulációs tőke a mezőgazdasági termékpiacokra;
4. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a meglévő adatok átláthatóságának hiánya miatt nehézkes a spekuláció és az árutőzsdei árak alakulása közötti pontos kapcsolat vizsgálata; kiemeli azonban, hogy több testület is foglalkozott a spekuláció árupiacokon betöltött szerepével, ideértve az UNCTAD-ot és az Egyesült Államok Szenátusának állandó vizsgáló albizottságát, és ezek hangsúlyozzák az árutőzsdei indexalapok káros szerepét;
5. kiemeli, hogy az árutermelők jelentős hányada szegény mezőgazdasági termelő, akik nem rendelkeznek hozzáféréssel az árak volatilitásának fedezésére szolgáló kifinomult pénzügyi eszközökhöz; emlékeztet arra, hogy a kínálat oldali mechanizmusok – azaz a nyersanyagokra vonatkozó nemzetközi megállapodások – a legjobb ismert eszközök az árutőzsdei árak túlzott volatilitásának kezelésére;
6. felhívja a Bizottságot és a nemzetközi adományozókat, hogy olyan eszközökre fektessenek be, amelyek igazoltan képessé tehetik a szegény gazdálkodókat és közösségeket a fejlődő világban arra, hogy kezeljék és csökkentsék a kockázatot, illetve a volatilitást, miközben hozzájárulnak a tartós élelmiszerbiztonsághoz, beleértve a közösségi gabonatarolókat, az időjárási kockázatokra szolgáló biztosítást és a biztonsági hálókat;
7. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy jelenleg nincs olyan multilaterális keretrendszer, amellyel reagálni lehetne az élelmiszerárak terén folyó globális spekulációra; arra az álláspontra helyezkedik, hogy az ENSZ ügynökségeit kell az ilyen válaszlépések koordinálásának hatáskörével felruházni; osztja azt az álláspontot is, hogy az EU-nak szigorúbb szabályozói intézkedéseket kell elfogadnia a termékderivatívák tekintetében, ideértve az összes tőzsdén kívüli (OTC) ügylet fedezését és elszámolását lehetővé tevő kereskedési jegyzék bevezetését és az olyan spekulatív tevékenységek egyidejű betiltását, mint a fedezetlen eladás vagy az indexderivatívák.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	27.4.2010
A zárószavazás eredménye	+: 23 -: 0 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Thijs Berman, Michael Cashman, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Enrique Guerrero Salom, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Gay Mitchell, David-Maria Sassoli, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Patrice Tirolien, Anna Záborská, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Proinsias De Rossa, Santiago Fisas Ayxela, Isabella Lövin, Emma McClarkin, Cristian Dan Preda

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	2.6.2010
A zárószavazás eredménye	+ : 43 - : 1 0 : 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Burkhard Balz, Godfrey Bloom, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Vicky Ford, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Enikő Győri, Liam Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Arlene McCarthy, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Rolandas Paksas, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Sophie Auconie, Elena Băsescu, Robert Goebbels, Arturs Krišjānis Kariņš, Philippe Lamberts, Gay Mitchell